

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Monstrosissimus partus vigilandum clamans.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

aues morsu amariſimo: dentes beſtiarum immittam in eos, cum fu-
rore trahentium super terram, atq; ſerpentium. Quod h̄c mi-
natus eſt, luculentē fecit ſæpius, ſed monſtro prorsus inuiſiſ-
mo, contra Morindum Britanniaꝝ regem. Fuit hic rex aſpe- Gastius pag.
ſtū.
uaferat ciuſ prouinciam rex Morianorum, quem Morindus,
exercitu comparato, feliciffimè vicit, immaniffimè tractauit.
Nullus ex hostibus viuus euafit. Iubebat enim Morindus vni
ex alio ad ſe adduci, vt ſua quemq; manu perimens animum
cruoris ſitientem exſatiaret. Cæde ingenti fatigatus ſuper ag-
geres occiſorum aſidens mandauit, vt qui ſuperfuerant viui
excoriarentur, atque excoriatuſ flammis in cineres redigeren-
tur. Ingentes vbiq; reſucebant pyra. Spectaculum erat tri-
ſiſſimum, & vel Caucaso miſerandum. At non diu abſuit di-
uina vltio. Mox enim ex Hibernia aduenit formæ longè mon-
ſtroſiſſimæ, & inauditæ feritatis bellua. Hæc primò mariti-
mos incolas inuafit, eosq; lachrimandum in modum laceratos
abſumſit. Narrata eſt clades Morindo, qui, armata ſuorum
manu comitatus, acceſſit cum ea certaturus, & immanitatis ſuę
mercedem accepit. Omnia tela emissa in irritum ceciderunt.
Si quidem ea ſine noxa hauiſt monſtrum. Pharetris omnibus
euacuatis, monſtrum ad regem acceleravit, eumq; diductis
faucibus, pifciculi instar, deuorauit. Dubites, vtrumnam
monſtrum fuerit maius? quod deuorauit alterum, an quod
eft deuoratum? Rex enim Morindus vnicus fuit, & tamen
innumerous abſumſit.

At erat vorax illud prodigium Britanniæ maris partus, X.
alius humanus partus, qui nihil omnino humani habuerat, ab
alijs deſcribitur, quos vt inter multa mendacia demus etiam
aliquid veri attulisse, non piget h̄c referre. Anno ſalutis
1544. in Belgio (licet non defint, qui Cracouia ſcribant) in
die Conuerſionis S. Pauli, natus eſt ex honestis & nobilibus
parentibus infans (ſi infantis nomen meretur tam infelix par-
tus) tetro admodum & horribili aspectu, flammeis oculis &
radiantibus; ore naribusq; bouinis, & vehementer in figuram
cornu exſertis ac prominentibus; dorſo pilis caninis hispido,
ſimiarum

Wolſius Cen-
tur. Caſpar.
Peucer. Mu-
ſter.

simiarum faciebus in pectore extantibus; quæ mammarum locus; oculis felium subtus vmbilicum hypogastrio affixis; horridis ac minacibus canum capitibus ad utrumq; cubitum, & pedis utriusq; patellam antrorum spectantibus. Figura pedi cygni, cauda sursum reflexa & recurva longitudine vlnæ di. midiæ erat. Hic talis partus in lucem editus dicitur quatuor horas vixisse, ac tandem expirasse his emissis vocibus: *Vigilate; Dominus Deus vester aduentat.* Non est hoc monstrum in peccati pœnam natum? at natum est, ne peccaretur. Enim uero & in peccati pœnam. Dixit olim Seruator noster: *Nisi signa & prodiga videritis, non creditis;* quid dicet in futuro iudicio ihs, qui signa hæc talia viderunt, audierunt, & tamen non crediderunt? Nuncquid pertinacia malitiam, malitia supplicium est auctura?

Ioan. 4. 48.

CAPVT LV.

*Punitorum monstrosa lepra, & monstrosa statua,
e diuinis litteris explicata.*

I.

Deuter. 6. 22.

4. Reg. 15. 5.

4. Reg. 5. 27.

Deuter. 24. 8.

Monstrosos vel homines, vel morbos, ex Numinis poena extitisse diuinæ quoq; litteræ testantur. Nam in primis fecit signa atq; prodiga magna & pestilentialia in Egypto, contra Pharaonem; quæ nolo hic repetere. Deinde in eodem veteri testamento lepra fuit flagellum, quo Deus rebellis atque eos, qui superiores maximè Ecclesiasticos contemnebant, percussit. Sic enim rex Ozias, cum vellet, iniuitis sacerdotibus, incensum adolere, lepra percussus est. Sic Elishæus Giezi mentienti dixit: *Sed & lepra Naaman adhæribitibi, & semini tuo, usq; in sempiternum.* Sic Maria perfusa est lepra, quod contra Moysen murmurasset. Immò hoc ipsa lex monuit his verbis: *Observa diligenter, ne incurras plagam lepra, sed facies quacunque docuerint te sacerdotes Leuitici generis, iuxta id quod præcepit eis, & imple sollicitè. Mementote quæ fecerit Dominus Deus vester Marie.* Vbi obseruant authores, tametsi lepra sæpe sit morbus, siue virtum naturale, tamen sæpe etiam ex speciali Dei prouidentia fuisse Iudeis immissam, maximè autem